

Surindera Steel Rolling Mills v. The State of Punjab, etc.
(S. S. Sandhwalia, J.)

ਭਾਖੜਾ ਨੰਗਲ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ, ਬਿਆਸ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਅਤੇ ਭੂਮੀ ਸੰਭਾਲ ਬੋਰਡ ਸਮੇਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਡੈਪੂਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਡੈਪੂਟੇਸ਼ਨ ਭੱਤਾ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਭਾਖੜਾ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਬੋਰਡ ਦੇ ਗਠਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਡੈਪੂਟੇਸ਼ਨ ਭੱਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਕੋਈ ਇਹ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਧਾਰਾ 79(4) ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਿਹਤਰ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਗੇ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਗੂ ਸਨ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਸਹੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 79 (4) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਬੋਰਡ ਦੇ ਗਠਨ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਫਰੀਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੌਜੂਦ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਬੋਰਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸੇ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਬੋਰਡ ਵਿੱਚ ਡੈਪੂਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨਾਲ ਸਲੂਕ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਦੂਜਾ ਵਿਵਾਦ ਬਰਾਬਰ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

(22) ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਮੈਰਿਟ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਐਚ. ਐਸ. ਬੀ

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਐਸਐਸ ਸੰਪਾਵਾਲੀਆ ਅਤੇ ਐਸਪੀ ਗੋਇਲ ਜੇ. ਜੇ.

ਸੁਰਿੰਦਰਾ ਸਟੀਲ ਰੋਲਿੰਗ ਮਿੱਲਜ਼- ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, ਆਦਿ,- ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1976 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 6500

14 ਅਪ੍ਰੈਲ 1977

ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸੀਪਲ ਐਕਟ (1911 ਦਾ III)— ਧਾਰਾਵਾਂ 5 (4), 61 ਅਤੇ 62— ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਵਿੱਚ ਨਵਾਂ ਖੇਤਰ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ — ਨਿਯਮ , ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ, ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਆਦਿ। ਤਾਜ਼ੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖੇਤਰ—ਵਿੱਤੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਵਿੱਤੀ ਮਾਮਲੇ—ਸੈਕਸ਼ਨ 5(4)- ਕੀ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸੀਪਲ ਐਕਟ 1911 ਦੀ ਧਾਰਾ 5(4) ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ

ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਚਰਿੱਤਰ ਪੱਖੋਂ ਵਿੱਤੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਜੋ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਵੈਧਤਾ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 5(4) ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮਿਉਂਸਪੈਲਿਟੀ ਦੇ ਵੱਡੇ ਖੇਤਰ ਤੱਕ ਵਧਾਏਗਾ, ਚਾਹੇ ਇਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ, ਚਰਿੱਤਰ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਵੇ। ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜਾਦੂ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਗੈਰ-ਵਿੱਤੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਉਲਟ, ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਵਿੱਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਇਰਾਦਾ ਸਾਰੇ ਮੌਜੂਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਵਿੱਤੀ ਇੱਕ ਸਮੇਤ, ਨਵੇਂ ਖੇਤਰ ਤੱਕ ਵਧਾਉਣਾ ਹੈ ਇੱਕ ਵਾਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1), (2) ਅਤੇ ((3) ਦੀਆਂ ਪੂਰਵ-ਲੋੜਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ।] ਦਰਅਸਲ 1 ਇਹਨਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦਾ ਪੂਰਾ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਮਿਉਂਸਪਲ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਫਿਰ ਪੁਰਾਣੇ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖੇਤਰ ਦੇ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਿਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੂਰੇ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਸਮੂਹ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੇ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਭੇਦ ਦੇ ਬਿਨਾਂ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਰੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨਵੇਂ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਖੇਤਰਾਂ ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ। (ਪੈਰਾ 10 ਅਤੇ 12)।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ :-

- (i) ਸੈਂਡਮਸ ਦੀ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਰਖਾਨੇ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਮਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ, ਲਗਾਉਣ ਅਤੇ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇ।
- (ii) ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰ. 3 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਸੂਲੀ ਗਈ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ - ਚਿੰਤਾਵਾਂ।
- (ਹਾਇ) ਸੈਂਡਮਸ ਦੀ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ Annexure P/1 ਅਤੇ P/2 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਕਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ, ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਲ, ਅਤੇ ਬੇਕਾਰ ਹਨ।
- (iv) ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੀ ਧਾਰਾ 61 (2) ਅਤੇ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਮੰਡੀ ਗੋਬਿੰਦਗੜ੍ਹ ਦੀ ਆਕਟਰੋਏ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।
- (v) ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਅਨੁਬੰਧ P/1 ਤੋਂ P/4 ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਰਕ ਕੀਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ/ਅਸਲ ਕਾਪੀਆਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
- (vi) ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਅੰਤਮ ਨਿਪਟਾਰੇ ਤੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਖਾਨੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਸਮਾਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ

Surindera Steel Rolling Mills v. The State of Punjab, etc.
(S. S. Sandhwalia, J.)

ਤੋਂ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦੇ ਹੋਏ ਐਡ-ਅੰਤਰਿਮ ਸਟੇਅ ਆਰਡਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

(vii) ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਆਰਡਰ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜੋ ਕਿ ਉਹ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ, ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ

(viii) ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਖਰਚਾ ਜੋ ਉਸਨੇ ਜਵਾਬਦਾਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਐਮ.ਐਮ.

ਐਸਕੇ ਸਿਆਲ, ਸਹਾਇਕ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਲਈ।

ਏ.ਐਨ. ਮਿੱਤਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਵਿਨੀ ਮਿੱਤਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜਵਾਬ ਨੰਬਰ 3 ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਐਸ, ਐਸ. ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ, ਜੇ.—(1) ਕੀ ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ, 1911 ਦੀ ਧਾਰਾ 5(4) ਸਾਰੇ ਮੌਜੂਦਾ ਨਿਯਮਾਂ, ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ, ਆਦੇਸ਼ਾਂ, ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ, ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ (ਅਕਟੂਏ ਜਾਂ ਹੋਰ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ) ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5(3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਵੇਂ ਜੋੜੇ ਗਏ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਮਿਉਂਸਪੈਲਿਟੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਫੋਰਸ, ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਹੈ ਜੋ ਇਹਨਾਂ ਛੇ ਜੁੜੀਆਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ।

(2) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਤੱਥ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮੁੱਦੇ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹਨ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਰਿੱਟ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਹੀ ਕਾਫੀ ਹੈ।

(3) ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਫਰਮ ਗੋਬਿੰਦਗੜ੍ਹ-ਅਮਲੋਹ ਰੋਡ 'ਤੇ ਲੋਹੇ ਅਤੇ ਸਟੀਲ ਉਤਪਾਦਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਫੈਕਟਰੀ ਕੰਪਲੈਕਸ ਪਿੰਡ ਜਸਰਾਉਂ ਦੀ ਮਾਲ ਅਸਟੇਟ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਥਿਤ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਅਹਾਤਾ ਮੰਡੀ ਗੋਬਿੰਦਗੜ੍ਹ ਦੀ ਮਿਉਂਸਪਲ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕੱਚੇ ਮਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਮਾਨ ਲਈ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਜਾਂ ਬਾਹਰ ਲਿਜਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਟੈਕਸ ਆਦਿ ਸਮੇਤ ਮਿਉਂਸਪਲ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਫੈਕਟਰੀ। ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟਲਐਕਸ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਨੇ 20 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1976 ਨੂੰ ਉਸੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਗੋਬਿੰਦਗੜ੍ਹ ਦੀ ਮਿਉਂਸਪਲ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ। ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ (ਅਗਲਾ ਪੀ. 1) ਵਿੱਚ ਵਿਸਤਾਰ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਖੇਤਰ ਦੇ ਵਿਸਤਾਰ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਫੈਕਟਰੀ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਨੂੰ ਮਿਉਂਸਪਲ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ

ਨੰਬਰ 2 ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਵਾਸੀ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਛੇ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਲਈ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਮਿਉਂਸਪਲ ਏਰੀਏ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਗੰਭੀਰ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਹੋਰ ਵਸਨੀਕਾਂ ਨੇ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦੀ ਹੱਦ ਵਧਾਉਣ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਨੇ 20 ਅਗਸਤ, 1976 ਦੀ ਇੱਕ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ, 2 ਸਤੰਬਰ, 1976 ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਪਬ) (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P/2) ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਗੋਬਿੰਦਗੜ੍ਹ ਦੀ ਸੀਮਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5(3) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉੱਥੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 5(4) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੰਡੀ ਗੋਬਿੰਦਗੜ੍ਹ ਦੀ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਫੈਕਟਰੀ ਅਹਾਤੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਓਕਟ੍ਰੇ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਮਿਉਂਸਪਲ ਟੈਕਸਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਧਾਰਾ 61 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸਲਈ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 62 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਮੌਜੂਦਾ ਟੈਕਸ ਉਪਾਅ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮਿਉਂਸਪਲ ਸੀਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਨਵੇਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ * ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਹੋਰ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣਾ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈ।

(4) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਹੈ; ਇਹ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5(4) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਪੱਖ ਉਠਾਇਆ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੰਡੀ ਗੋਬਿੰਦਗੜ੍ਹ ਦੀ ਅਸਲ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਾਗੂ ਮੌਜੂਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਸਮੇਤ ਸਾਰੇ ਵਿੱਤੀ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਉਪਾਅ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਵੇਂ-ਨਵੇਂ-ਜੇਕਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਤੋਂ (3) ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸਬੰਧੀ ਲੋੜਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਖੇਤਰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਕੈਸ਼ਨਾਂ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਕਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਕਾਪੀ ਤਹਿਸੀਲ ਨੋਟਿਸ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਨੋਟਿਸ ਬੋਰਡ 'ਤੇ ਚਿਪਕਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਢੋਲ ਦੀ ਬਾਧ ਨਾਲ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਗ੍ਰਾਮ ਸਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

Surindera Steel Rolling Mills v. The State of Punjab, etc.
(S. S. Sandhwalia, J.)

ਪਿੰਡ ਜਸਰਾਉ ਦੇ ਰੋਜ਼ਨਾਮਚਾ ਪਟਵਾਰੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਢੁਕਵੇਂ ਪ੍ਰਚਾਰ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਐਂਟਰੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧਿਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਨਾਲ ਅਨੁਬੰਧ R3/2 ਤੋਂ R3/4 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨੱਥੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

(5) ਇੱਥੇ ਮੁਢਲੀ ਦਲੀਲ ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ, 1911 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਮੱਗਰੀ ਵਿਧਾਨਿਕ ਪਿਛੋਕੜ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਸਾਰੀ ਲਈ . ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 5 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ 'ਸੂਚਨਾ' ਸ਼ਬਦ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1973 (1973 ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰ. 24) ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੋਧ ਐਕਟ ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

"ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਵਿੱਚ:-ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਵਿੱਚ, 'ਨਿਯਮ' ਅਤੇ 'ਉਪ-ਨਿਯਮ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ 'ਸੂਚਨਾ' ਸ਼ਬਦ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।"

ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸੋਧ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਵਿੱਚ 'ਸੂਚਨਾ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਰੀਟ੍ਰੋਸ ਪੈਕਟਿਵ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਭੌਤਿਕ ਤੱਥ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(6) ਹੁਣ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਬੁਨਿਆਦੀ ਨਿਰਭਰਤਾ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧਿਆਏ V (ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਧਾਰਾਵਾਂ 61 ਅਤੇ '62 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 61(1) ਉਹਨਾਂ ਟੈਕਸਾਂ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਬੇਸ਼ੱਕ ਕਿਸੇ ਵਿਧਾਨਕ ਨਿਯਮਾਂ ਜਾਂ ਕੋਈ ਆਮ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਦੇਸ਼ ਜੋ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਲਈ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅੱਗੇ ਇੱਕ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾਲ ਕੋਈ ਹੋਰ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਟੈਕਸਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਧੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਧਾਰਾ 62 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਬਾਰੀਕੀ ਨਾਲ ਵੇਰਵੇ ਸਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ 3 ਕਮੇਟੀ ਧਾਰਾ 61 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰੱਖ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਆਦਿ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਟੈਕਸ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (12)।

ਧਾਰਾ 62 ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਟੈਕਸ ਦੇ ਜਾਇਜ਼ ਥੋਪਣ ਦਾ ਨਿਰਣਾਇਕ ਸਬੂਤ ਹੋਵੇਗਾ।

(7) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸ੍ਰੀ ਐਮ.ਐਮ. ਪੁੰਛੀ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਮੂਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਆਕਟਰਾਏ ਜਾਂ

ਕੋਈ ਹੋਰ ਮਿਊਂਸਪਲ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਜਿਹੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5(4) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮਿਊਂਸਪਲ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਾਧੂ ਖੇਤਰ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਵਿੱਚ ਤਾਜ਼ੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖੇਤਰ ਲਈ ਆਮ ਸੂਚਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵਧਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀ ਪੁੰਡੀ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇੱਕ ਟੈਕਸ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੰਨਾ ਵਧਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਆਮ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਮਿਊਂਸਪਲ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਲਾਈਨ ਖਿੱਚਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਤਰਕਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਪੂਰੀ ਲੰਬਾਈ ਤੱਕ ਜਾਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ ਧਾਰਾ 5(4) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੌਜੂਦਾ ਟੈਕਸ ਦੇ ਉਪਾਵਾਂ ਦੇ ਸਿਰਫ ਵਿਸਤਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮਿਊਂਸਪੈਲਿਟੀ ਵਿੱਚ ਨਵੇਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਮਿਊਂਸਪਲ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਦਰਖਾਸਤ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਤਾਜ਼ੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਥੋਪਣ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਹੋਰ ਉਪਾਵਾਂ ਲਈ, ਮਿਊਂਸਪੈਲਿਟੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 62 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪੂਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਇਸਲਈ, ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 62(10) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5(4) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਬਦਲੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਮਿਊਂਸਪਲ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ *ਬਗਲਕੋਟ ਸਿਟੀ ਮਿਊਂਸਪੈਲਿਟੀ ਬਨਾਮ ਬਗਲਕੋਟ ਸੀਮੈਂਟ ਕੰਪਨੀ, (1) ਅਤੇ ਐਟਲਸ ਸਾਈਕਲਜ਼ ਲਿਮਿਟਡ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ (2)* 'ਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਟੈਕਸ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹੀ ਲੋੜਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਾਰੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਕਦਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

(8) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇੱਥੇ ਇਸ਼ੂ ਇੱਕ ਤੰਗ ਕੰਪਾਸ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਐਟਲਸ ਸਾਈਕਲ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬਾਈਡਿੰਗ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਤੇ ਤਾਜ਼ਗੀ ਭਰਪੂਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਭਾਸ਼ਾ 'ਤੇ ਵੀ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇ।

(91) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਵਿਧੀ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ।

- (1) ਏਆਈਆਰ 1963 ਐਸਸੀ 771
- (2) ਏਆਈਆਰ 1972 ਐਸਸੀ 121.

ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਇਸਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (II) ਪਹਿਲਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਦੇ ਆਸ-ਪਾਸ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਮੂਲ ਮਿਊਂਸਪਲ ਖੇਤਰ ਜਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਸਨੀਕ ਦੁਆਰਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ

Surindera Steel Rolling Mills v. The State of Punjab, etc.
(S. S. Sandhwalia, J.)

ਹੈ। ਹੇਠ ਦਿੱਤੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਰਾਦੇ ਦੀ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੇ ਛੇ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਤਰਜੀਹੀ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਦਲੀਲ ਮੋੜਦੀ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ:-

“5(4) ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਐਕਟ, ਅਤੇ, ਸਿਵਾਏ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸੂਚਨਾ ਸਿੱਧੀ, ਸਾਰੇ ਨਿਯਮਾਂ, ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ, ਉਪ-ਕਾਨੂੰਨ, ਆਦੇਸ਼, ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ, ਜੋ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਪੂਰੀ ਮਿਉਂਸਪੈਲਿਟੀ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹਨ, ਅਜਿਹੇ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ।

(10!) ਹੁਣ ਇਹ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦ 'ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ' ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ 1973 ਦੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਐਕਟ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਹਵਾਲਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸ੍ਰੀ ਪੁੰਡੀ ਸ਼ਾਇਦ ਕੋਈ ਹੋਰ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ ਸਨ ਪਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਪੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 5(4) ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਮ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਮਿਉਂਸਪਲ ਖੇਤਰ ਤੱਕ ਵਧਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਇਹ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5(3) ਅਧੀਨ ਮੌਜੂਦਾ ਖੇਤਰ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਇਹ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਜਾਂ ਵਿੱਤੀ ਮਾਪ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ, ਨੂੰ ਧਾਰਾ 5(4) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਿਉਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਅੱਖਰ ਜਾਂ ਸੂਚਨਾਵਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ਨਜ਼ - ਐਕਟ ਦੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ੀਲਤਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਅੰਤਰ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਕਿਸੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕਿਸੇ ਤਿੱਖੀ ਅਤੇ ਨਕਲੀ ਰੇਖਾ ਨੂੰ ਖਿੱਚਣਾ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਹੈ - ਜਿਸ ਨੂੰ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਵਿੱਤੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਜੋ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸਾਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਫੈਲਾ ਕੇ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜੋ ਵਿਧਾਨ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਾਮਲਾ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ

ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਅਤੇ ਵੈਧਤਾ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਭਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 5(4) ਇਸ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮਿਉਂਸਪੈਲਿਟੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਖੇਤਰ ਤੱਕ ਵਧਾਏਗਾ, ਚਾਹੇ ਇਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ, ਚਰਿੱਤਰ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੋਵੇ। ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਲਈ ਇਹ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਲੱਗੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਆਪਹੁਦਰੀ ਲਾਈਨ ਖਿੱਚਣਾ ਅਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਹ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਧਾਰਾ 5(4) ਦੇ ਕਾਰਨ ਇੱਕ ਨੂੰ ਵਧਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਦੂਜੇ ਦਾ ਉਹੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜਾਦੂ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਗੈਰ-ਵਿੱਤੀ ਸੂਚਨਾ ਦੇ ਉਲਟ, ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਵਿੱਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੈ।

(11) ਅਮੂਰਤ ਵਿਵਾਦ ਕਿ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵਿੱਤੀ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਤਾਜ਼ੇ-ਜੋੜੇ ਗਏ ਖੇਤਰ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਧਿਕਾਰਤ ਉਦਾਹਰਣ ਦੁਆਰਾ ਇੰਨੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੰਡਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਿਧਾਂਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸਦਾ ਖੰਡਨ ਕਰਨਾ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਬਗਲਕੋਟ ਸਿਟੀ ਮਿਊਂਸਪੈਲਿਟੀ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇੰਨਾ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿੱਤੀ ਮਾਪ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਕਟੂਏ ਟੈਕਸ ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਕੇਵਲ ਇਸ ਲਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਕਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 48 ਜਾਂ ਬੰਬੇ ਡਿਸਟ੍ਰਿਕਟ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਸੀ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੰਬੰਧਿਤ ਬਾਈ. -ਕਾਨੂੰਨ ਨੇ ਮਿਊਂਸਪੈਲਿਟੀ ਦੇ ਨਵੇਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖੇਤਰ ਤੱਕ ਆਕਟੂਏ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ। ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:

“ਹਾਲਾਂਕਿ, ਆਓ ਅਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨ ਲਈਏ ਕਿ ਇਹ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਉਪ-ਨਿਯਮ ਨਵੇਂ ਮੁੜ-ਅਧਿਐਨ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਖੇਤਰਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਰਾਦਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਕੁਝ ਉਪਬੰਧਾਂ ਲਈ ਸੰਦਰਭਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਐਕਟ ਦੇ ਉਸ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਜਾਂ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਜੇ ਹੈ ਉਸ ਤੋਂ. ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਸ. 48 ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਐਕਟ ਦੇ ਕੁਝ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਪ-ਨਿਯਮ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਬਣਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਇਹ ਜ਼ਾਹਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਮੁੱਢਲਾ ਤਰਕ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਸੀ।

ਵਿੱਤੀ ਮਾਪ ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਖੇਤਰ ਤੱਕ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਇਰਾਦਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5(4) ਦੀ ਅਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5(4) ਦੇ ਅਣ-ਸੋਧੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਚਾਲੂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਐਟਲਸ ਸਾਈਕਲ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ (ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ 'ਸੂਚਨਾ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ) ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ। ਕਿ ਮਿਉਂਸਪਲ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਸਤਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 62 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣਾ ਬੇਲੋੜਾ ਸੀ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:

“ਕਿਉਂਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਐਸ. 5(4) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਕਟਾਰੀ ਵਸੂਲਣ ਲਈ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਸਬੰਧਤ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸੱਚੇ ਜਾਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 62 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਟੈਕਸ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼। - ਇੱਥੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਚੁੰਗੀ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨਾਲ ਸੀਵਿਯਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਟੈਕਸ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸ਼ਾਮਲ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਿਅਕਤੀ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧ ਅਤੇ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਇਸਦੀ, ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਸਨੀਕਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਤਬਦੀਲੀ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਸਨੀਕਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲੇਗਾ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਟੈਕਸ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲੇਗਾ।

ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਪੜ੍ਹਣ ਤੋਂ ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਵਿੱਤੀ ਮਾਪ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਵਿੱਤੀ ਮਾਪਦੰਡ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਸਤਾਰ ਦਾ ਸਬੰਧ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਦੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਮਾਮਲਾ ਸਿਰਫ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5(4) ਵਿੱਚ 'ਸੂਚਨਾ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ 'ਤੇ ਮੋੜ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਦੋਂ v ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਸਥਿਤੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, 1973 ਦੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸੁਧਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਤੋਂ ਮੇਰੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸਰਵਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਾਰੇ ਸ਼ਿੱਕਿਆਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਟੈਕਸ ਜਾਂ ਵਿੱਤੀ ਉਪਾਅ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਧਾਨਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਤਾਜ਼ੇ-ਜੋੜੇ ਗਏ ਖੇਤਰ ਤੱਕ ਵਧਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਸੈਕਸ਼ਨ 5(4) ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਮਿਉਂਸਪਲ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਜੋੜਨ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਕਦਮਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰਤੀਬ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

Surindera Steel Rolling Mills v. The State of Punjab, etc.
(S. S. Sandhwalia, J.)

ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ 62. ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪ੍ਰੋਸੈਡਰਲ ਲੋੜਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5(4) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਮਿਊਂਸਪਲ ਟੈਕਸ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ।

(12) ਵਕੀਲ ਦੀ ਜ਼ਿੱਦ ਕਿ ਮਿਊਂਸਪਲ ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਉਪਾਵਾਂ ਨੂੰ "ਇਸਦੇ ਮੂਲ ਖੇਤਰ" ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਵੇਂ-ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਸਾਰੇ ਮੌਜੂਦਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ, ਨਿਯਮਾਂ, ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ, ਆਦੇਸ਼ਾਂ, ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਆਦਿ ਦੇ ਵਿਸਥਾਰ ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਨੂੰ ਨਕਾਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਖੇਤਰ ਜੋ ਸੈਕਸ਼ਨ 5(4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ, ਨਿਯਮਾਂ, ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ, ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਜਾਂ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਆਦਿ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਈ ਵਾਰ ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਤਾਂ ਇਹਨਾਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹਨਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮਿਊਂਸਪਲ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਵੇਂ ਖੇਤਰ ਤੱਕ ਵੀ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੀ ਉਸਾਰੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੌਜੂਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਕਰੇਗੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1), (2) ਅਤੇ (3) ਦੀਆਂ ਪੂਰਵ-ਲੋੜਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਵੇਂ ਖੇਤਰ ਲਈ ਵਿੱਤੀ। ਵੈਧ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਪੁਰਾਣੇ ਅਤੇ ਨਵੇਂ-ਜੋੜੇ ਗਏ ਖੇਤਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਿਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਸਮੂਹ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪੁਰਾਣੇ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਭੇਦ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਪੂਰੇ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ- ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਖੇਤਰ।

(13) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਇੱਥੇ ਇਹ ਮੁੱਦਾ ਬਾਈਡਿੰਗ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਲਗਭਗ ਸਮਾਪਤ ਹੋਇਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਐਟਲਸ ਸਾਈਕਲ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5(4) ਨੂੰ ਉਕਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੋਨੀਪਤ ਦੀਆਂ ਮਿਊਂਸਪਲ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5(3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਮੈਸਰਜ਼ ਐਟਲਸ ਸਾਈਕਲ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਦੀ ਫੈਕਟਰੀ ਪਰਿਸਰ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਦਿ, ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਾਰਖਾਨੇ ਵਿੱਚ ਆਯਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਸਵਾਲ ਲਗਭਗ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ। ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ, ਧਾਰਾ 5(4) 'ਚ 'ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ' ਸ਼ਬਦ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਿਰਣੇ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ

ਨਿਯਮਾਂ ਜਾਂ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਸਮਾਨਾਰਥੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨਵੇਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖੇਤਰ ਤੱਕ ਆਕਟਰਾਏ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਢੁਕਵਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ: -

"ਸੂਚਨਾ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਦੋ ਕਾਰਨਾਂ ਲਈ ਨਿਯਮਾਂ, ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ, ਆਦੇਸ਼ਾਂ, ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਸਮਾਨਾਰਥੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਟੈਕਸ

ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਨਿਯਮਾਂ, ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ, ਆਦੇਸ਼, ਨਿਰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ' ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ 'ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਐਕਟ ਬਾਹਰ ਕੀਤੇ ਖੇਤਰਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਅਜਿਹੇ ਖੇਤਰ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

* * * * *

ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ

* * * ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਹੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਅਤੇ ਚਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕਮਾਤਰ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਹਨ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5(4) ਦੇ ਅਧੀਨ ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

(14) ਹੁਣ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਮੀ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, 1973 ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 5(4) ਵਿੱਚ 'ਨੋਟੀ ਫਿਕੇਸ਼ਨ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਤੰਬੂ ਵਿੱਚ - ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 5(4) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਸੰਬੰਧੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਿਆਉਣਾ ਸੀ। ਇੰਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਇਸਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਅੱਗੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ:

“ਐਨਵੀਏ ਕੋਰਟ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੈਸਲੇ, ਫਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸ਼ਪਲ (ਸੋਧ) ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਟੈਕਸ ਜਾਂ ਫੀਸ ਦਾ ਕੋਈ ਮੁਲਾਂਕਣ, ਪੁਨਰ-ਮੁਲਾਂਕਣ, ਵਸੂਲੀ ਜਾਂ ਉਗਰਾਹੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। , 1973, ਅਤੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ, ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਲਾਂਕਣ, ਪੁਨਰ-ਮੁਲਾਂਕਣ, ਵਸੂਲੀ ਜਾਂ ਉਗਰਾਹੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਕੰਮ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਵੈਧ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਵਿੱਚ 'ਸਾਰੇ ਨਿਯਮ' ਅਤੇ 'ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚਕਾਰ 'ਸੂਚਨਾ' ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਸੁਰਿੰਦਰਾ ਸਟੀਲ ਕੋਲਿੰਗ ਮਿਲਜ਼, ਸੁਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟ ਆਫਿ (ਐੱਸ. ਐੱਸ. ਸੰਯੁਕਤ ਲੀਮਿਟਿਡ, ਜੇ.)
I.L.R. Punjab andaryana (1977) 2

ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਅਤੇ ਹਰ ਅਜਿਹੇ ਮੁਲਾਂਕਣ, ਪੁਨਰ-ਮੁਲਾਂਕਣ, ਵਸੂਲੀ ਜਾਂ ਉਗਰਾਹੀ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ, ਜਾਂ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਉਨਾ ਹੀ ਵੈਧ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਬੀ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੋਧ।

(ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1973, ਸਾਰੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ-

(a)	*	*	*	*
(ਬੀ)	*	*	*	*
(c)	*	*	*	*

ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 5(4) ਵਿੱਚ ਨਾ ਸਿਰਫ 'ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ' ਸ਼ਬਦ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਬਲਕਿ ਧਾਰਾ 62 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਮਿਊਂਸਪਲ ਟੈਕਸਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ, ਇਸ ਲਈ, ਮਿਊਂਸਪਲ ਟੈਕਸਾਂ ਨੂੰ ਤਾਜ਼ੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਖੇਤਰਾਂ ਤੱਕ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਸਨ।

(15) ਐਟਲਸ ਸਾਈਕਲ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਕੇਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਧਾਰਾ 5(4) ਵਿੱਚ 'ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ' ਸ਼ਬਦ ਜੋੜ ਕੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੋਧ ਦਾ ਅਕਟੂਏ ਅਤੇ ਹੋਰ ਟੈਕਸਿੰਗ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਤਾਜ਼ੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਖੇਤਰ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਮੁਢਲੀ ਦਲੀਲ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

(16) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਫਿਰ ਇੱਕ ਅਨਿਲ ਲੇਰੀ ਉਠਾਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇ ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ 'ਬਹੁਤ ਉਤਸੁਕ ਵਿਵਾਦ' ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5(1) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ ਇਸ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ! ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੇ ਵਿਕਲਪਕ ਢੰਗਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਕਟੌਸ਼ਨ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਗੁਣ ਕੱਢਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5(1) ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ: -

“5(1) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਦੇ ਆਸ-ਪਾਸ ਦੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਖੇਤਰ ਇੱਕ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨੋਟੀਫਾਈਡ! ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਖੇਤਰ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।”

ਇਸਦੀ ਸਾਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਸਪਸ਼ਟ ਪੜਾਵਾਂ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਮਿਊਂਸਪਲ ਏਰੀਏ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਅਜਿਹਾ ਇਰਾਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਉੱਠਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦਾ ਦੋਹਰਾ ਮੋਡ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਢੰਗ ਕਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਅਧਿਕਾਰਤ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦਾ ਦੂਸਰਾ ਤਰੀਕਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਵੇਕ ਅਤੇ ਦ੍ਰਿੜਤਾ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਹਾਈਪਰ-ਤਕਨੀਕੀ ਦਲੀਲ ਜੋ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉਸ ਲਈ ਮੈਂ ਕੋਈ ਵੀ ਵਾਰੰਟ ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜਨਤਕ ਕੈਸ਼ਨ ਦਾ ਵਿਕਲਪਿਕ ਮੋਡ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮਾਮਲਾ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਕਾਦਮਿਕ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 1 ਮਿਤੀ 20 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1976 ਨੂੰ ਸੀ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਮਿਊਂਸਪਲ ਨੋਟਿਸ ਬੋਰਡ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਕੇ, ਢੇਲ ਦੀ ਥਾਪ ਅਤੇ ਭੇਜ ਕੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹੇਠਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮਰਥਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ 6 ਮਈ, 1976 ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਗ੍ਰਾਮ ਸਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ। ਅਨੁਬੰਧ ਆਰ-3/3 ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਏਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੰਕੇਤ ਹਨ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਤੁਰੰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 12 ਮਈ, 1976 ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਇਆ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ. 1 ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਛੇ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਤਰਾਜ਼ ਮੰਗੇ ਗਏ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਇਹ ਆਮ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਤਤਕਾਲੀ ਭੂਗੋਲਿਕ ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਸਮੇਤ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜੋ ਵੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਸਾਰਥਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(171) ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਵੱਖ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੈਂ ਨੋਟਿਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ) 5, 61 ਅਤੇ 62 ਨੂੰ ਅਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੁਣਵਾਈ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੁਣੌਤੀ ਨੂੰ ਅਣਸੁਲਝੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਵੀ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਸੁਣੀ ਗਈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਹੋਰ ਬਿੰਦੂਆਂ 'ਤੇ ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ।

(18) ਇਹ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਮੈਰਿਟ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਕਰਨਗੀਆਂ।

ਐਚ. ਐਸ. ਬੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਵਨੀਤ ਸਿੰਘ